

เผด็จการอำนาจนิยมคืออะไร? WHAT IS AUTHORITARIANISM?

จिरพงษ์ มหาพจน์

Jirapong Mahaphot

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

Faculty of Political Science, Chalermkarnchana University, Thailand

Corresponding author E-mail: aleklovelove@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายแนวคิดว่าด้วยเผด็จการอำนาจนิยม โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการวิเคราะห์เอกสาร)ที่มีความเกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า เผด็จการอำนาจนิยม คือการใช้อำนาจของผู้มีอำนาจเพื่อรักษาอำนาจของตนอย่างผูกขาด โดยไม่คำนึงถึงเสรีภาพและความเสมอภาคของผู้อื่น และกีดกันการตรวจสอบการใช้อำนาจของตนจากผู้อื่น

คำสำคัญ: เผด็จการอำนาจนิยม

Abstract

This Article Explains the Concept of Authoritarianism in Qualitative Research Methods. Through Document Analysis Related to the Results of the Study, it was found that Authoritarianism is the use of the Power of Information. Holding the Power of Government with a Monopoly of Faith and Equality of Benefits and Preventing Scrutiny of the use of power by others.

Keywords: Authoritarianism

* Received 8 September 2023; Revised 10 October 2023; Accepted 30 October 2023

บทนำ

ทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจนิยมได้มีการศึกษาอย่างเป็นระบบครั้งแรกโดยฮวน เจ. ลินท์ (Juan J. Linz) ในปี ค.ศ. 1964 ลินท์ ระบุว่าระบอบการปกครองแบบอำนาจนิยมนั้นจะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติพื้นฐาน 3 ประการอันได้แก่ 1) พหุนิยมแบบจำกัด 2) การมุ่งไปที่จิตใจมากกว่าอุดมการณ์ 3) ปราศจากการระดมสรรพกำลังทางการเมือง (Political Mobilization) เพื่อการสนับสนุนในระยะยาว (Badie, 2011) ซึ่งความเป็นพหุนิยมแบบจำกัดนั้นเป็นลักษณะประการหนึ่งที่ทำให้อำนาจนิยมอยู่กึ่งกลางระหว่างเผด็จการเบ็ดเสร็จกับประชาธิปไตย เพราะในขณะที่ระบอบประชาธิปไตยเปิดโอกาสให้มีพหุนิยมแบบเต็มรูปแบบ และเผด็จการเบ็ดเสร็จที่ไม่เปิดโอกาสให้มีพหุนิยมขึ้นในสังคมเลยนั้น ระบอบอำนาจนิยมกลับเปิดโอกาสให้ความแตกต่างหลากหลายบางประการดำรงอยู่ได้ ไม่ว่าจะเป็น การยอมให้มีคู่แข่ง หรือฝ่ายตรงข้ามทางการเมือง คือ พรรคการเมืองอื่น ๆ หรือภาคประชาสังคม แต่สิ่งเหล่านี้มักจะต้องถูกจำกัดและดำเนินกิจกรรมอยู่ได้ก็ด้วยความยินยอมของผู้นำอำนาจนิยม ภายในขอบเขตที่ถูกกำหนดไว้ เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วการยอมให้มีความแตกต่างในสังคม มักจะเป็นเพียงการสร้าง ความชอบธรรมให้แก่การปกครองโดยคณะทหาร (Military Junta) หรือผู้นำที่กุมอำนาจอยู่เบื้องหลัง ซึ่งความกำกวมเหล่านี้ที่ทำให้ระบอบอำนาจนิยม ไม่มีการจัดระบบโครงสร้าง และอุดมการณ์ที่อยู่เบื้องหลังอย่างเป็นระบบและชัดเจน อันเป็นที่มาของลักษณะสำคัญประการที่สองคือการมุ่งควบคุมจิตใจมากกว่าอุดมการณ์ ซึ่งส่งผลให้ระบอบการปกครองนี้ไม่สามารถระดมสรรพกำลังทางการเมือง เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากวัยรุ่นหนุ่มสาว นักวิชาการ และนักศึกษาปัญญาชนในสังคมได้นั่นเอง (Linz, 2000)

อย่างไรก็ตาม ในระบอบอำนาจนิยม ประชาชนสามารถดำเนินชีวิตประจำวันในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับมิติทางการเมืองได้อย่างปกติ สามารถเลือกประกอบอาชีพ นับถือศาสนา และสังสรรค์หาความสุขได้โดยไม่อยู่ภายใต้การควบคุมโดยตรงจากรัฐบาล แต่กระนั้น ในบางประเทศเรื่องสิทธิและเสรีภาพในการดำเนินชีวิต อาจถูกควบคุมโดยธรรมเนียมปฏิบัติ บรรทัดฐานหรือความเชื่อทางศาสนาที่เข้มงวดซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งหรือคนละส่วนกับอำนาจรัฐ ในระบบการเมืองก็ได้ ประเทศที่จัดได้ว่าเป็นระบอบอำนาจนิยม เช่น อิหร่าน สหภาพเมียน

มาร์ (พม่า-Union of Myanmar) ซาอุดีอาระเบีย และอินโดนีเซีย ภายใต้ นายพลซูฮาร์โต เป็นอาทิ

ประวัติศาสตร์ทางการเมืองของประเทศในลาตินอเมริกา นำมาสู่คำเรียกขาน “ระบอบราชการอำนาจนิยม” (Bureaucratic Authoritarianism) ที่ใช้อธิบายประเทศจำนวนหนึ่งที่เคยเป็นประชาธิปไตย แต่เกิดหักเหจนในที่สุดระบอบประชาธิปไตยต้องล่มสลาย และถูกแทนที่ด้วยแนวร่วมระหว่างคณะทหารกับพลเรือนที่ทำการรัฐประหารยึดกุมสถาบันการเมือง ที่มาจากการเลือกตั้งชนชั้นนำที่ประกอบด้วย ทหาร ข้าราชการพลเรือน นักเทคนิคระดับสูง (Technocrats) ตลอดจนนักธุรกิจชั้นนำดำเนินนโยบายที่เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรม แต่ปิดกั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย และการเข้ามาแข่งขันในตลาดการเมือง โดยคณะทหาร และระบอบราชการดังกล่าว แสดงบทบาททางการเมืองในฐานะที่เป็นสถาบัน ไม่ใช่ตัวบุคคล ดังจะเห็นได้จากระบอบราชการอำนาจนิยม เป็นผลจากการพัฒนาอุตสาหกรรมทุนนิยมแบบพึ่งพา ประเทศที่จัดว่าใช้ระบอบราชการอำนาจนิยม เช่น บราซิล อาร์เจนตินา และ ชิลี เป็นอาทิ

ในยุคปัจจุบันที่ปรากฏมากที่สุดคือ “อำนาจนิยมที่มาจากเลือกตั้ง” (Electoral Authoritarianisms) หรือระบอบอำนาจนิยมที่มีเปลือกนอกฉาบด้วยผู้นำที่มาจากเลือกตั้ง ซึ่งปรากฏให้เห็นในหลายประเทศแถบตะวันออกกลาง และแอฟริกาเหนือ (Linz, 2000 ; Badie, 2011) ในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน กระบวนการอันสำคัญและจำเป็น กระบวนการหนึ่งที่มีอาจขาดหายไปได้เลย คือ การเลือกตั้ง (Election) เพราะเป็นกระบวนการที่จะทำให้ประชาชนเจ้าของอำนาจได้แสดงออกซึ่งเจตจำนงเสรีของแต่ละบุคคล แต่ทว่าการเลือกตั้งอาจมิใช่ตัวบ่งชี้ถึงความเป็นประชาธิปไตยเสมอไป เพราะระบอบอำนาจนิยมในหลายประเทศได้อาศัยกระบวนการเลือกตั้งมาเป็นเครื่องมือในการสร้างความชอบธรรมในการปกครอง และการใช้อำนาจแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดเพื่อประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง ด้วยการอ้างเสียงสนับสนุนข้างมาก ทำให้เกิดอำนาจนิยมแบบใหม่ที่เรียกว่า อำนาจนิยมที่มาจากเลือกตั้ง (Electoral Authoritarianism) ทำให้เกิดข้อถกเถียงว่า การเลือกตั้งมิได้เท่ากับการมีประชาธิปไตยเสมอไป หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การเลือกตั้งเป็นปัจจัยที่ “จำเป็น” แต่อาจไม่ “เพียงพอ” ที่จะแบ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ออกจากระบอบการปกครองที่ไม่เป็นประชาธิปไตย

เส้นแบ่งใหม่ที่เกิดขึ้นระหว่างการเลือกตั้งของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และระบอบอำนาจนิยมที่แฝงเร้นอยู่ในคราบประชาธิปไตยตัวแทนจอมปลอม

(Authoritarianism Disguised in the Form of Representative Democracy) จึงอยู่ที่มิติ ด้านคุณภาพของการเลือกตั้งและประสิทธิภาพของกลไกตรวจสอบด้วย กล่าวคือ การเลือกตั้ง จะต้องเป็นการเลือกตั้งที่เสรี เทียบธรรม และโปร่งใส (Free, Fair, and Transparent Election) ที่ปราศจากการแทรกแซงจากปัจจัยภายนอกอื่น ๆ อาทิ การซื้อสิทธิ์ขายเสียง การแทรกแซงของคณะทหาร ไม่มีการครอบงำ หรือจำกัดคู่แข่งทางการเมืองในกระบวนการเลือกตั้ง จึงจะนับได้ว่าเป็นการเลือกตั้งที่เพียงพอและจำเป็นที่จะนำไปสู่ระบอบเสรี ประชาธิปไตยได้อย่างแท้จริง (Badie, 2011) และเมื่อได้ชัยชนะและมีเสียงข้างมากแล้ว หากใช้ กลไกเสียงข้างมากบ่อนทำลายกลไกตรวจสอบอาจนำไปสู่อำนาจนิยมซึ่งเกิดขึ้นภายใต้เสื้อคลุม ประชาธิปไตย นอกจากนั้น ความแตกต่างระหว่างอำนาจนิยมและประชาธิปไตยที่สำคัญ ไม่แพ้ การเลือกตั้ง คือ การมีหลักนิติธรรมที่ไม่เอนเอียงมีรัฐบาลที่ตรวจสอบได้ และมีกระบวนการ ยุติธรรมที่เป็นอิสระปราศจากการแทรกแซงหรืออคติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่ออธิบายแนวคิดที่ว่าด้วยเผด็จการอำนาจนิยม

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผ่านการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) เกี่ยวกับแนวคิดที่ว่าด้วยเผด็จการอำนาจนิยม

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสรุป ประเด็นทั้งหมดด้วยการพรรณนา พร้อมทั้งยกเหตุผลที่จากการค้นคว้าประกอบ โดยอิงกับกรอบ การวิเคราะห์ของการวิจัย เพื่ออธิบายถึงแนวคิดที่ว่าด้วยเผด็จการอำนาจนิยม

ผลการวิจัย

นับตั้งแต่แนวคิดอำนาจนิยม (Authoritarianism) สมัยใหม่เกิดขึ้นจากความกลัวที่มี ต่อการปฏิวัติประชาชนโดยเฉพาะความหวาดกลัวที่มีต่อการปฏิวัติฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1789 (the French Revolution 1789) การปฏิวัติบอลเชวิคของรัสเซียในปี ค.ศ. 1917 (the Bolshevik Revolution 1917) เป็นอาทิ (Webb, 2011)

แนวคิดอำนาจนิยมปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนหลังทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา ที่โลกได้แบ่งระบอบการปกครองหลัก ๆ ออกเป็น 2 ฝ่ายใหญ่ ๆ คือ (1) ระบอบประชาธิปไตย และ (2) ระบอบที่ไม่เป็นประชาธิปไตย โดยระบอบอำนาจนิยมถูกตีความว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของระบอบที่ไม่เป็นประชาธิปไตย เพราะอำนาจนิยมคือเผด็จการชนิดหนึ่งที่ผู้ปกครองหรือผู้มีอำนาจสามารถใช้อำนาจเหนือกลุ่มคนหรือปัจเจกบุคคลเพื่อรักษาอำนาจของตนไว้ เผด็จการอำนาจนิยมมักจะไม่นำถึงสิทธิเสรีภาพของปัจเจกบุคคล เช่น ปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นในเชิงวิพากษ์ต่อผู้ปกครองหรือผู้มีอำนาจ ควบคุมสื่อที่ให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน ผูกขาดการใช้อำนาจ จำกัดการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจจากผู้อื่น เป็นอาทิ (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์และคณะ, 2557)

ระบอบอำนาจนิยม มีลักษณะสำคัญ ๆ อยู่ด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ (1) มีความเป็นพหุนิยมแบบจำกัด (2) มีเป้าหมายเพื่อควบคุมจิตใจมากกว่าปลูกฝังอุดมการณ์ และ (3) ปราศจากซึ่งการระดมกำลังทางการเมืองเพื่อการสนับสนุนในระยะยาว กล่าวคือ ความเป็นพหุนิยมแบบจำกัดทำให้ระบอบอำนาจนิยมมีลักษณะแกว่งอยู่กึ่งกลางระหว่างเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ (Totalitarianism) กับประชาธิปไตย (Democracy) โดยระบอบประชาธิปไตยจะเปิดโอกาสให้มีพหุนิยมแบบเต็มที่ ขณะที่ระบอบเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จจะไม่เปิดโอกาสให้มีพหุนิยมขึ้นในสังคมเลย แต่สำหรับระบอบอำนาจนิยมนั้น จะเปิดโอกาสให้มีความแตกต่างหลากหลายได้อยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้มีอำนาจก็มักจะควบคุมให้มีได้อย่างจำกัด กล่าวคือ ความแตกต่างหลากหลายจะมีอยู่ได้ก็ด้วยความยินยอมของผู้มีอำนาจ หรือมีได้ตามที่ผู้มีอำนาจกำหนดให้อันนี้ การที่ผู้มีอำนาจยอมให้มีความแตกต่างหลากหลายในสังคมได้นั้น ก็เพื่อสร้างความชอบธรรมให้แก่ ผู้มีอำนาจเอง ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ระบอบอำนาจนิยมมักจะไม่มีการจัดระบบโครงสร้างอำนาจที่ชัดเจน ไม่มีอุดมการณ์ที่ใช้อ้างอิงอย่างชัดเจน นั่นก็เพราะระบอบอำนาจนิยมมุ่งควบคุมจิตใจมากกว่าปลูกฝังอุดมการณ์ ซึ่งส่งผลให้ระบอบอำนาจนิยมไม่สามารถระดมสรรพกำลังทางการเมือง เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนในระยะยาวอย่างต่อเนื่องได้ โดยเฉพาะการสนับสนุนจากคนหนุ่มสาว นักศึกษา และปัญญาชน (Juan J. Linz, 2000)

ระบอบอำนาจนิยม มีลักษณะสำคัญ ๆ อยู่ด้วยกัน 4 ลักษณะ คือ (1) ลดทอนกำลังอำนาจของปัจเจกบุคคลทั่วไปผู้เป็นสมาชิกของสังคม (2) ขาดอุดมการณ์กลางที่จะคอยบังคับควบคุม (3) อ้างอิงความชอบธรรมบนฐานของความมีประสิทธิภาพ (4) ไม่มีขอบเขตที่ชัดเจนเกี่ยวกับการกระทำของผู้มีอำนาจในสังคมประชาธิปไตย ถ้าหากวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตยอ่อนกำลังลง วัฒนธรรมอำนาจนิยมอาจเข้ามาผสมอยู่ด้วยกันได้เช่นกัน ซึ่งอาจอยู่ในรูปของ

ระบอบกึ่งประชาธิปไตย (Semi-Democracy) ระบอบกึ่งอำนาจนิยม (Semi-Authoritarianism) ระบอบผสมระหว่างอำนาจนิยมกับประชาธิปไตย (a Hybrid Between Authoritarianism and Democracy) ระบอบอำนาจนิยมที่มีการแข่งขัน (Competitive Authoritarianism) ระบอบอำนาจนิยมที่ยังมีการเลือกตั้ง (Electoral Authoritarianism) ระบอบประชาธิปไตยที่มีจุดบกพร่อง (Defective Democracy) ระบอบอำนาจนิยมที่ยังให้คำปรึกษา (Consultative Authoritarianism) เป็นอาทิ (Lowell W. Barrington, 2015)

อำนาจนิยมมักจะเป็นอำนาจที่เกิดจากการใช้อำนาจของคน ๆ เดียวหรือกลุ่มคนเพียงจำนวนน้อยนิดต่อปัจเจกบุคคลคนอื่น ๆ ในสังคม ผู้มีอำนาจมักใช้อำนาจตัดสินใจดำเนินนโยบายต่าง ๆ ทั้งหมดตามที่ตนต้องการ ความต้องการของผู้มีอำนาจมักจะสำคัญกว่าความต้องการของคนทั่วไป เสรีภาพของปัจเจกบุคคลในสังคมดังกล่าวมักจะได้รับการสนับสนุน ก็แต่เพียงในขอบเขตที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีอำนาจเท่านั้น ปัจเจกบุคคลผู้เป็นสมาชิกของสังคมมักจะไม่ได้รับโอกาสให้รวมตัวกันเพื่อต่อรองหาทางจำกัดอำนาจของผู้มีอำนาจไว้ไม่ให้ใช้อำนาจตามอำเภอใจ อำนาจนิยมมักไม่มีอุดมการณ์ที่ชัดเจน และตายตัว เพราะการใช้อำนาจขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้มีอำนาจ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา อำนาจนิยมมักเกิดขึ้นในสังคมที่ขาดความมั่นคงทางการเมือง ดังนั้นในช่วงแรกของวิกฤติการเมือง อำนาจนิยมอาจได้รับการสนับสนุนจากคนส่วนใหญ่ในสังคม อย่างไรก็ตาม ท้ายที่สุดอำนาจดังกล่าวมักจะกลับกลายเป็นอำนาจที่กลับมากดขี่หรือละเมิดเสรีภาพของปัจเจกบุคคลผู้เป็นสมาชิกของสังคมดังกล่าว ผู้มีอำนาจในสังคมดังกล่าวมักเป็นผู้ควบคุมกลไกการห้ามปรามต่าง ๆ จำกัดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจควบคุมการเคลื่อนไหวทางกิจกรรมทุกด้าน และผู้มีอำนาจก็มักจะชอบสมาชิกที่เชื่อใจ ๆ และไม่แฉต่อสิทธิเสรีภาพของตน ผู้มีอำนาจมักจะห้ามปรามการแสดงออกถึงความไม่เห็นด้วยต่าง ๆ ของสมาชิก ในสังคม เพราะนั่นอาจทำให้อำนาจของพวกเขาอ่อนแอลง อำนาจนิยมมักเกิดขึ้นในสถาบันสำคัญ 3 สถาบัน ได้แก่ (1) ทหาร ตัวอย่างเช่น ชิลีในยุคของเผด็จการทหารอย่าง Augusto Pinochet ในช่วงปี ค.ศ. 1973-1988 เป็นอาทิ (2) พรรคการเมือง ตัวอย่างเช่น สหภาพโซเวียตในยุคของพรรคการเมืองพรรคเดียวที่ผู้นำอย่าง Joseph Stalin และเยอรมันนีในยุคของพรรคการเมืองพรรคเดียวที่ผู้นำอย่าง Adolf Hitler เป็นอาทิ และ (3) ระบบราชการ ตัวอย่างเช่น อาร์เจนตินาในช่วงกลางทศวรรษที่ 1960 ถึงกลางทศวรรษที่ 1970 เป็นอาทิ (William A. Darity, Jr, 2008)

คำว่าอำนาจนิยมสามารถใช้ได้ในบริบทที่หลากหลาย เช่น อาจใช้อ้างถึงพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสังคมก็ได้หรือจะใช้อ้างถึงระบอบเมืองการปกครองก็ได้ โดยสำหรับในทางการเมืองการปกครอง ลักษณะสำคัญของระบอบอำนาจนิยม คือ การมีพหุนิยมแบบจำกัด มีกิจกรรมของกลุ่มผลประโยชน์ หรือการเคลื่อนไหวทางสังคมในระดับต่ำ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะเป็นเพียงแค่เรื่องของผู้นำเท่านั้น เป็นอาทิ คำว่า อำนาจนิยมถูกนำมาใช้นับแต่ศตวรรษที่ 19 เมื่อจำเป็นต้องแยกความแตกต่างระหว่างระบอบเผด็จการออกจากระบอบเสรีนิยมประชาธิปไตย กล่าวคือ ระบอบเสรีนิยมประชาธิปไตยจะมีลักษณะสำคัญ คือ มีพหุนิยมที่เปิดกว้าง มีการแข่งขัน มีส่วนร่วม มีการแบ่งแยกอำนาจ มีนิติธรรม มีสิทธิมนุษยชน เป็นอาทิ (Dirk Berg-Schlosser, 2005)

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของอำนาจนิยมที่ไม่ว่าจะถูกนำไปใช้กับสังคมใด ระดับใด ใครเป็นผู้กระทำหรือใครเป็นผู้ถูกกระทำก็ตาม ย่อมนำไปสู่ปัญหาที่สำคัญ ดังนี้ (1) การใช้อำนาจของผู้มีอำนาจเพื่อรักษาอำนาจของตนอย่างผูกขาด โดยไม่คำนึงถึงเสรีภาพและความเสมอภาคของผู้อื่น (2) การกีดกันการตรวจสอบการใช้อำนาจของตนจากผู้อื่น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย เผด็จการอำนาจนิยม คือ การใช้อำนาจของผู้มีอำนาจเพื่อรักษาอำนาจของตนอย่างผูกขาด โดยไม่คำนึงถึงเสรีภาพและความเสมอภาคของผู้อื่น และกีดกันการตรวจสอบการใช้อำนาจของตนจากผู้อื่น ส่วนข้อเสนอแนะ 1. ควรศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดทฤษฎี เพื่อวิเคราะห์ถึงข้อแตกต่าง อาทิ แนวคิดทฤษฎีว่าด้วยประชาธิปไตย พร้อมทั้งนำไปอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่เกิดขึ้น ทั้งอดีตและปัจจุบัน 2. ควรศึกษาพัฒนาการรูปแบบการเมืองการปกครองต่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีว่าด้วยเผด็จการอำนาจนิยม และ/หรือ แนวคิดทฤษฎีว่าด้วยประชาธิปไตย เพื่อวิเคราะห์และชี้ให้เห็นถึงประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำรงอยู่หรือเปลี่ยนแปลงไปของรูปแบบการเมืองการปกครองในแต่ละประเทศนั้น ๆ

เอกสารอ้างอิง

สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ และคณะ. (2557). คำและแนวคิดในประชาธิปไตยสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ทแห่งประเทศไทย.

Badie, Bertrand, Dirk Berg-Schlosser, and Leonardo Morlino. (2011). International encyclopedia of political science. Thousand Oaks, Calif. : SAGE Publications.

Berg Schlosser, Dirk. (2005). Authoritarianism: Overview. In Maryanne ClineHorowitz (Ed.), New Dictionary of the History of Ideas. Maryanne Cline Horowitz (pp. 172-175). Detroit, MI: Charles Scribner's/Sons./Retrieved/from/https://link.gale.com/apps/doc/CX342430067/GVRL?u=thstou&sid=GVRL&xid=fb486dbd

Darity, Jr., William A. (2008). Authoritarianism. In William A. Darity, Jr (Ed.), International Encyclopedia of the Social;;Sciences.;;(pp.213-214) Detroit,/MI:/Macmillan/Reference/USA./Retrieved/from/https://link.gale.com/apps/doc/CX3045300139/GVRL?u=thstou&sid=GVRL&xid=cf575594

Linz, Juan J. (2000). Totalitarian and authoritarian. Boulder: Lynne Rienne.

Sim, Soek-Fang. (2005). Authoritarianism: East Asia. In Maryanne Cline Horowitz (Ed.), New Dictionary of the History of Ideas. (pp. 175-178). Detroit, MI: Charles Scribner's Sons. Retrieved from https://link.gale.com/apps/doc/CX3424300068/GVRL?u=thstou&sid=GVRL&xid=21f63479

Webb, Edward. (2011). Totalitarianism and Authoritarianism. In John T. Ishiyama and Marijke Breuning (Eds.), 21st Century Political Science: A Reference Handbook. (pp. 249-257). Thousand Oaks,CA:SAGE” Reference. Retrievedfrom’’https://link.gale.com/apps/doc/CX1701100040/GVRL?u=thstou&sid=GVRL&xid=ab7ad2a 3